

Wyrok Sądu

w sprawie T-134/24 | Technius/Komisja

Komunikat prasowy nr 146/26

Luksemburg, 14 października 2026 r.

Akt o usługach cyfrowych: Sąd oddalił skargę Stripchat na decyzję o wskazaniu jej jako bardzo dużej platformy internetowej

Sąd potwierdził wiarygodność danych wykorzystanych przez Komisję na poparcie tego wskazania

Technius Ltd prowadzi Stripchat, internetową platformę rozrywkową przeznaczoną dla dorosłych. W lutym 2023 r. zadeklarowała ona, że średnia liczba miesięcznie (ŚML) aktywnych odbiorców platformy Stripchat w Unii wynosi 31,8 mln.

Po przeanalizowaniu metody obliczeń zastosowanej przez Technius, opartej na danych dostarczonych przez serwis analiz marketingowych Similarweb, Komisja Europejska uznała, że odliczenie odwiedzających tę platformę, którzy się od niej „odbili”¹ spowodowało niedoszacowanie tej liczby. Zdaniem tej instytucji ŚML jednostkowych odwiedzających platformę Stripchat przekraczała w rzeczywistości 62 mln, efektem czego przekroczony został przewidziany w akcie o usługach cyfrowych (DSA)² próg 45 mln. W decyzji z dnia 20 grudnia 2023 r. wskazała ona zatem Stripchat jako bardzo dużą platformę internetową, nakładając na nią dodatkowe i bardziej rygorystyczne obowiązki w zakresie przejrzystości, zarządzania ryzykiem i kontroli.

Spółka Technius zwróciła się do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności tej decyzji, w szczególności kwestionując wiarygodność danych wykorzystanych przez Komisję i podnosząc naruszenie zasady pewności prawa.

Sąd oddalił skargę Technius w całości.

Uznał przede wszystkim, że decyzja Komisji była wystarczająco uzasadniona. Wynika z niej bowiem wyraźnie, że instytucja ta oparła się na danych pochodzących od Similarweb – tych samych, na które powołał się Stripchat – i uznała je za wiarygodne. Komisja przedstawiła również w przejrzysty sposób metodologię, którą wykorzystwała do obliczenia liczby jednostkowych użytkowników, oraz odpowiednio wyjaśniła, dlaczego metodologia zastosowana przez skarżącą nie pozwalała na uzyskanie wiarygodnego wyniku.

Co się tyczy wiarygodności metodologii zastosowanej przez Komisję, Sąd stwierdził, że dane dotyczące „jednostkowych odwiedzających”, zdefiniowane przez Similarweb, **są już wynikiem zastosowania metody obliczeniowej, której składową jest filtrowanie eliminujące znaczną liczbę odwiedzających „odbijających się” od platformy**. W związku z tym Komisja mogła słusznie oprzeć się na tej metodologii, odrzucając jednocześnie metodologię zastosowaną przez platformę Stripchat, sztucznie zaniżającą rzeczywistą liczbę jej aktywnych odbiorców w Unii.

Następnie Sąd wskazał, że po wydaniu zaskarżonej decyzji Similarweb skorygowała swoją metodologię umożliwiającą oszacowanie liczby jednostkowych odwiedzających. Pomimo jednak tego, że zgodnie z tą skorygowaną metodologią liczba aktywnych odbiorców platformy Stripchat w rozpatrywanym okresie wyniosła jedynie około 37,3 mln, okoliczność ta nie podważa zgodności tej decyzji z prawem. Zgodność z prawem tej decyzji należy bowiem oceniać w świetle okoliczności istniejących w momencie jej wydania, na podstawie danych przekazanych przez dostawcę platformy internetowej. Ponadto w dniu wydania zaskarżonej decyzji ani te skorygowane dane, ani nowa metodologia spółki Similarweb nie należały do żadnej z kategorii danych przewidzianych w art. 33 ust. 4 akapit pierwszy zdanie ostatnie DSA³.

Ponadto, w odpowiedzi na argument spółki Technius, zgodnie z którym, w braku aktu ustanawiającego metodologię obliczania ŚML aktywnych odbiorców, wskazanie platformy Stripchat jako bardzo dużej platformy internetowej uchybia zasadzie pewności prawa, Sąd przypomniał, że zasada ta nie wymaga, aby poszczególne normy prawne wykluczały

wszelkie wątpliwości co do ich wykładni, ani aby dany przepis musiał koniecznie zalecać konkretną metodę jego stosowania. W jej braku to do podmiotów, których dany przepis dotyczy, należy wybór wiarygodnej metody, która zapewni spełnienie wynikających zeń wymogów. Sąd rozstrzygnął zaś, że DSA zawiera wystarczająco dużo elementów odnoszących się do „aktywnych odbiorców”, które umożliwiają dostawcom platform internetowych obliczenie ich ŚML.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie, instytucje europejskie oraz jednostki mogą wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do, w zależności od przypadku, Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu. Przedstawienie stanu faktycznego i ram prawnych odnosi się do okresu istotnego dla sprawy i opiera się na aktach sprawy.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Curia Web TV](#)” oraz przez „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ „Odbicie się” (bounced visit) oznacza odwiedzenie strony internetowej, w trakcie którego użytkownik po połączeniu się z nią opuszcza ją, nie zapoznawszy się z żadną z rozpowszechnianych na tej stronie treści.

² [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/2065](#) z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Digital Service Act – DSA).

³ „Komisja podejmuje [decyzję wskazującą jako bardzo dużą platformę internetową lub bardzo dużą wyszukiwarkę internetową do celów tego rozporządzenia] na podstawie danych przekazanych przez dostawcę platformy internetowej lub wyszukiwarki internetowej na podstawie art. 24 ust. 2, informacji żądanych na podstawie art. 24 ust. 3 lub wszelkich innych informacji dostępnych Komisji”.